

בית משפט השלום בירושלים
27.07.2011
**בפני כב' השופט ארנון דראל
ת"א 09-8211 פורגס נ' בית חינוך תיכון גליל מערבי ואח'**
התובע
**דן פורגס
עמי עוז'ד ערן אביטל**
נגד
הנתבעים
**1. בית חינוך תיכון גליל מערבי
2. ביב"ס גווניט
עמי עוז'ד אריאל פישר**
פסק דין
מבוא

התובע, צלם מڪוצווי, טוען בכתב התביעה כי הוא הצלם, היוצר והმפּיק של תמונותיהם של פרופ' يول תмир; מר אהוד אולמרט וכן של תמונתו של יהודה עמייח זיל (להלן "תמונהת תмир"; "תמונהת אולמרט" "תמונהת עמייח"). לטענתו פרסם הנבע מס' 1 (להלן: "בית ספר גליל מערבי") את תמונות תмир ואולמרט באתר האינטרנט שלו והפר את זכויות היוצרים ואת הזכויות המוסריות שלו בתמונות. באשר לטענתו מס' 2 (להלן: "בית ספר גווניט") נטען להפרת זכויות היוצרים של התובע בתמונהת עמייח. התביעה שבפני היא לפיצוי כספי בשל הפרת זכויות היוצרים והזכות המוסרית וזאת בהתאם לחוק זכויות יוצרים – 1911 (להלן: "החוק הישן").

הנתבעים מוגדרים את התביעה כנייסין נואל לנצל את תמיותם של תלמידים ומורים להתשורת מהירה. הם מבחרים כי שני הנתבעים הם בתי הספר שבהם לומדים מאות תלמידים. הצגת התמונות באתר בית הספר נעשתה כחלק מהלימוד של התלמידים וכן הם טוענים כי לפי חוק זכויות יוצרים, תשס"ח – 2007, (להלן: "החוק החדש") אין מדובר בהפרה ולא קמים לטענה שמדובר עצמי, מחקר, ביקורת, סקירה, דיווח עיתוני, הابت שימוש הוגן למטרות לימוד עצמי, מחקר, ביקורת, סקירה, דיווח עיתוני, הابت מובהות או הוראה או בדינה על ידי מוסד חינוך וכן אין מדובר בהפרה של זכויות יוצרים וזאת לפי המבחנים השונים שנקבעו. לחילופין נטען לתחולת הגנות נוספות.

הצדדים הגיעו תצהירי עדות ראשית ובישיבת קדם המשפט הסכימו לוותר על החקירה נגדו של העדים תוך שהם שומרים על טענותיהם ולהגיע סיכומים מבלי שתתקיים ישיבת הוכחות. לכשהוגשו הסיכומים הגיעו העת לממן פסק דין.

בית משפט השלום בירושלים

27.07.2011

**בפני כב' השופט ארנון דראל
ת"א-09-8211 פורגס נ' בית חינוך תיכון גליל מערבי ואח'**

העובדות

- .4. התובע מတкар בתצהирו כי הוא צלם בעל מוניטין של 35 שנה שלמד את המקצוע מגדור צלמי הפורטרטים בלבד ברנהיים. הוא מומך בצלומי דיוקנאות ועובד בכך למחיהנו. הוא מတкар את תהליך יצירת תמונות הדיקון המכחיב הבנת נפשו של המצלום, מפגש ושיחה עמו, לימוד אישיותו, מציאת זווית צילום מתאימה ושימוש בטכניות של תאורה. מפגש לצילום דיוקן אורץ מספר שנות וכן מצריך ביצוע צילומים רבים כדי לבחור את התוצאה הטובה ביותר. לדבריו הוא צילם את תמונות הדיקון של מר אולמרט בשנת 2000 כאשר שתי תמונות נבחרו על ידי עיריית ירושלים ותמונה שלישית פורסמה באתר הכנסת. בית הספר גליל מערבי עשה שימוש בתמונה זו. עד מפנה התובע לכך שביחס לתמונה זו נכתב באתר הכנסת, שמנעו הועתקה, כי זכויות היוצרים בה הן של התובע ואין לעשות בה שימוש. את התמונה ראה באתר בית הספר הגליל המערבי כאשר מועד הכתבה היה 7.1.06. לא ניתן לו קרדיט כמי שצילם את התמונה.
- .5. באשר לתמונות תמייר כותב התובע כי צילם אותה עברו השער של מוסף הארץ והזכויות בה הן שלו. הוא מספר כי גיליה להפצעתו כי התמונה מופיעה באתר בית הספר גליל מערבי החל מיום 13.5.06. הוא מזכיר כי פנה לבית הספר גליל מערבי אך למורת הפניה לא דאג בית הספר להסרתן. התובע מאשר כי בית הספר הזכיר אותו כיוצר של תמונת של תמייר.
- .6. בכל הנוגע לתמונה של עמייחי הוא כותב שצילם אותה בשנת 1998 והיא היפה בן ליל לתמונה מבוקשת שנרכשה על ידי רבים. הזכויות בתמונה זו הן שלו והוא פורסמה תוך הפרט זכויותו באתר בית הספר גוננים. כאשר גיליה את דבר החפירה הבהיר כי זו נלקחה על ידי בית הספר מאתר סנונית וכי שם נכתב במפורש כי התמונה היא שלו.
- .7. לzechir התובע ולכתב התביעה צורפו חילופי מכתבים, תדפסים מתוך אתר האינטרנט וכן התמונות נשוא התביעה. בכל הנוגע לפרסום על ידי המבקרים עללה מותך תדפסי האתר בית הספר גליל מערבי כי תמונה אולמרט פורסמה במסמך כתבה שנערכה באתר על ידי ספר סוויטה המთארת את קורות חייו של מר אולמרט ואת נסיבות מינויו לאחר הידידות קשה במצבו של ראש הממשלה אריאל שרון. הכתבה נכתבה ביום 7.1.06 ותמונה אולמרט מוצגת בה ללא אזכור שם הצלם. המועד שבו הודפס אותו עמוד באתר בית הספר הוא 11.1.09 (נספח ג' לכתב התביעה). מיקום הכתבה באתר היא במסמך כתיבותם של כתבי מדיה דיגיטלית, מוחרר א', ספר טוויסת. הדף נוספה של הכתבה, מיום 29.7.09, צורפה נספח ז' לכתב התביעה.

בית משפט השלום בירושלים
27.07.2011
**בפני כב' השופט ארנון דראל
ת"א 09-8211 פורגס נ' בית חינוך תיכון גליל מערבי ואח'**

- .8. באשר לתמונה תמייר- זו כלולה בתוקף כתבה שנכתבה גם היא על ידי כתבי מדיה דיגיטלי, מחוזר א', רווייה בפסקילה שעוסקת בנושא 'מי היא בעצם שרת החינוך החדשנית שלנו' והוא סוקרת את תולדות חייה של גב' תמייר. הכתבה היא מיום 13.5.06 והודפסה מהאתר ביום 17.12.08 (נספח ד' לכתב התייעזה). כתבה זו הודפסה מהאתר גם ביום 09.7.09 (נספח ו' לכתב התייעזה).
- .9. תמונה עמייחי הופיעה באתר סנונית שירשת והודפסה ביום 14.1.09. מתחת לתמונה המקורית באותו אתר נכתב במפורש כי התמונה צולמה על ידי התובע וכל זכויותיו שמורות. תמונה זו מופיעה במסגרת אתר בית הספר גוננים ליד קישור על יהודית עמייחי והיא הודפסה ביום 1.1.09 (נספחים ה' ו-ט לכתב התייעזה).
- .10. מסמכים נוספים שצורפו הן פניות התובע ובא כוחו לנتابעים: הפניה הראשונה לבית הספר גליל מערבי הייתה במקtab מיום 22.12.08; הפניה הראשונה לבית הספר גוננים הייתה ביום 5.1.09.
- .11. רני בן זאב, רכו מגמת מדיה דיגיטלית בבית הספר התיכון גליל מערבי, נתן תצהיר מטעם בית הספר. הוא מתייחס בתצהיריו לפניה הראשונה של התובע בה נדרש סכום של 1,000 ש"ח בלבד עבור כל אחד מהשימושים בתמונות ומendir את התביעה כתביעת חסרת תום לב. הוא מערף גם את תשובהו לפיה מדובר באתר חינוכי המשמש עיתון תלמידים, מנוהל על ידם ובפיקוח מוגמת התקשרות של בית הספר ומצבע כי התנצל ככל שיש בכך פגעה בזכויות היוצרים אף שלא היוין הדבר כך.
- .12. באשר לתמונה אולמרט הוא כותב כי אין כל איינדיקציה לכך שקיים זכות יוצרים בצלום, אין כתוב בתמונה המרמז על כך ואין זכר לזכויות התובע. הוא מבHIR כי לא ידע שקיימות זכויות יוצרים בתמונה. גם ביחס לתמונה של תמייר הוא כותב כי זו מופיעה באתרים שונים ללא כל אזכור לזכויות. לטענתו לאחר הגשת כתב התייעזה הוסרו הכתובות בהן פורסמו התמונות.
- .13. מטעמו של בית ספר גוננים הוגש שני תצהירים – תצהירה של גב'安娜 ספיק, רוכזת תקשורת ומוגמת מדעי המחשב בבית הספר, המסבירה כי הבקשה להעלות לאתר בית הספר קישורים לאתרם שעוסקים בחומר לבחינות הבגרות ואחד הנושאים היה המשורר יהודית עמייחי. היא חיפשה למנוע החיפוש גוגל אתרים ומצאה באתר שירשת תמונה של יהודית עמייחי, שאותה הוסיפה לאתר בית הספר. השימוש במרקחה זה נעשה למטרת הוראה על ידי בית הספר ולא למטרת רווח אלא כדי להקל על התלמידים

בית משפט השלום בירושלים

27.07.2011

**בפני כב' השופט ארנון דראל
ת"א 09-8211 פורגס נ' בית חינוך תיכון גליל מערבי ואח'**

למצוא חומר העשרה לקרהת בחינת הבגרות בספרות. לאחר שמנהל בית הספר אמר לה על טענות התובע היא הורידה את התמונה מהאתר. התצהיר השני ניתן על ידי גבי חנה טלמור, מורה לספרות ורוכזת המקצוע, שתיארה כי הצבת התמונה באתר נעשתה חלק מהשיעור התלמידים וכפניהם לאחר אחר העוסק בשירה באינטרנט. השימוש נעשה למטרות הוראה כאשר שיריו של המשורר עמיichi הם חלק ממשרי החובה בבחינת הבגרות בספרות.

14. מתיאור הדברים שליל ניתן לקבוע את הממצאים העובדיים הבאים, לצורך ההחלטה בסוגיות המשפטיות המתוירות:

א. התובע הוא היוצר של תמונות אולמרט, תמיר ועמייחי ובעניינו והgrossman, כפי שהוא מופיע בתצהיר ובמסמכים, שצורפו לו, לא נסתירה.

ב. **תמונות אולמרט** - פורסמה באתר בית הספר הגליל המערבי במסגרת כתבה שנכתבה בחודש ינואר 2006 על ידי אחת התלמידות. אין ציון ליד התמונה כי זכויות היוצרים בה הן של התובע. הכתבה המשיכה להופיע ברשות האינטרנט גם פרק זמן מסוים לאחר שנסקרה בבית הספר הודעה על ידי התובע כי הזכיות בתמונה הן שלו.

ג. **תמונות תמיר** – פורסמה באתר בית הספר הגליל המערבי במסגרת כתבה שנכתבה בחודש מאי 2006 על ידי אחת התלמידות. לצד התמונה צוין באופן מפורש כי צולמה על ידי התובע. הכתבה המשיכה להופיע באתר גם זמן מה לאחר מסירת ההודעה על ידי התובע על טענתו להפרת זכויות היוצרים שלו בתמונה.

ד. **תמונת עמיichi** - פורסמה באתר בית הספר גוונים כשהיא צמודה ל קישור המפנה לאתר אחר. באתר האخر מופיעה אותה תמונה כאשר שם של התובע כמו שצילים אותה מזכיר וכן כי זכויותיו לגבי התמונה שמורות. לא ידוע מתי הועלתה התמונה לאתר האינטרנט של בית הספר ומתי הוסרה.

הטענות והשאלות העומדות להכרעה

15. הסוגיות שעומדות להכרעה הן מצומצמות יחסית למגוון הטענות הרבות שככלו הצדדים בסיכומיהם. התובע מצביע על כך כי תמונות אולמרט ותמונת תמיר שלו בכתבות עיתונאיות מובהקות שאין בין לימוד או חינוך ולא כלום ולמעשה המדבר בכתבות שהיו יכולות להיות באטרי חדשות. באשר לתמונה אולמרט הוא

בית משפט השלום בירושלים

27.07.2011

**בפני כב' השופט ארנון דראל
ת"א 09-8211 פורגס נ' בית חינוך תיכון גליל מערבי ואח'**

מצין כי לביה לא ניתן לו קרדיט ודין בכך כדי לשולל כל הגנה מבית הספר הגליל המערבי. הוא סבור כי ביחס לשתי התמונות יש לקבוע כי חל החוק הישן ולא החוק החדש ולחייב את בית הספר בפיזי הסטוטורי הקבוע בחוק הישן.

באשר לתמונה עמייה הוא מפנה לכך כי זו נלקחה מאוחר שירשת שם נכתב באופן ברור כי הזכיות בתמונה הן שלו. מאוחר ולא ידוע מתי הופרו הזכיות יוצאת התובע מנקודות הנחיה כי לביה חל החוק החדש. גם ביחס לתמונה זו, שלגביה לא ניתן לתובע הקredit על הצילים הוא סבור כי לא עומדת לבית הספר הגנה וזאת מכוח ההלכות שקבעו כי אי מתן הקredit שולל את הגנת השימוש החוגן.

התובע שולל גם את תחולתו של הגנות נוספות ובעיקר הגנת 'מספר תמיים' לה טענים הנتابעים.

הנתבעים מפנים לכך שניתן לתובע קredit לגבי תמונה תמיר ובכך נשמט הבסיס מתביעתו לגבי תמונה זו. הם מצביעים על כך כי התובע מודע לכך שנעשה שימוש בתמונהיו והוא אינו דואג לצין את זכויותיו באופן שבו הציבור שעושה שימוש בתמונות אלו מודע להן. בכך מכשיל התובע את המשתמשים ולאחר מכן יוצא למסע DIG על מנת לאטר אנשים המשמשים בתמונה זו. עוד טענים הנתבעים כי התמונות הוסרו מיד לאחר שתענות התובע הועלו.

באשר להיבט המשפטי הנתבעים טוענים כי חל חפטור הקבוע בסעיף 19 לחוק החדש ואין מדובר בהפרת זכויות יוצרים. הם מצביעים על כך שמדובר בשימוש על ידי תלמידים במאמריהם שככבו במסגרת לימודיהם במגוון מדיה דיגיטלי בעיתון למטרות הראה על ידי מוסד חינוך ולא כל שימוש מסחרי. הם שוללים את טענת התובע ולפיה לא ניתן להנחות מהגנת שימוש הוגן כאשר מדובר בפרסום שאינו נotonin קredit מותאים ליוצר ולא מזכיר את שמו. בכל הנוגע לתמונה תמיר, נשלلت טענת התובע משנית לו קredit. באשר לתמונה אולמרט טוען כאמור כי התלמידים לא היו יכולים לדעת על זכויות היוצרים של התובע בתמונה ואם היו יודעים על כך היו נהגים כפי שנagara לגבי תמונה תמיר.

טענה נוספת שמעילים הנתבעים כי החובה לתת קredit ליצירה היא חובה יחסית בהתאם לדרך המקובלת והנהוג באותה סיטואציה. הם טוענים אףו כי לא הוכח כי מקובל לתת קredit לצלם על תמונה זו על ידי תלמידי בית ספר או מורים במסגרת ביצוע מטלות לימודיות אותן הן מבצעים.

בית משפט השלום בירושלים

27.07.2011

**בפני כב' השופט ארנון דראל
ת"א 09-8211 פורגס נ' בית חינוך תיכון גליל מערבי ואח'**

.21. בכל הנוגע לתמונה עמichi הטענה היא כי זו ניכבת מעל קשרו המפנה לאטר שבו ברורות זכויות היוצרים של התובע בתמונה. מכל מקום לשיטתם קישור לינק בתמונה מוקטנת אינו מהווה פגעה בזכויות יוצרים.

.22. עדות הנטבעים היא כי הדיון החל הוא החוק החדש ומקום בו אין מדובר בהפרה של זכויות יוצרים או זכויות מסוימות לפי החוק החדש אין לתובע זכות תביעת לפי הדיון הקודם. טענה נוספת שמוטלת היא כי בנסיבות מקורה זה חלה ההגנה של מפר תמיים.

האם קיימת עילית תביעת **בכל הנוגע לתמונות אולmort ותmir – הוראות סעיף 78 (ג') לחוק החדש**

.23. שאלת זו מתעוררת כאמור לגבי תמונות אולmort ותmir שכן ביחס לתמונה עמichi אין ראייה לכך שפורסמה לפני המועד הקובל לתחולת החוק החדש.

.24. סעיף 78 (ג) לחוק החדש קובע כי:

על פעולה ביצירה שנעשתה לפני יום התחילת לא יהולו הוראות פרק ח' לעניין הפרה של זכויות יוצרים או זכויות מסורת ולייעין תרופות, וימשיכו לחול לבניה, לעניינים אלה, הוראות דין הקודם; ואולם, פעולה כאמור שאינה מהווה הפרה של זכויות יוצרים או זכויות מסוימות לפי הוראות חוק זה, לא תהיה לנכיה זכות תביעת לפי הוראות דין הקודם.

.25. לפיכך תנאי לכך שהtower יוכל לتبוע בגין הפרת זכויות היוצרים הנוגעת לתמונות אלה הוא כי הפרת זכויות היוצרים שלו או הזכות המסורת מהווה הפרה שלחן לפי החוק החדש.

האם מדובר בשימוש הונן ביצירה

.26. הטענה המרכזית שעומדת בחלוקת בין הצדדים היא כי השימוש שנעשה הוא בಗדר שימוש הונן ביצירה. סעיף 18 לחוק החדש קובע כי:

"על אף הוראות סעיף 11, עשיית הפעולות המפורטות בסעיפים 19 עד 30 מותרת בתנאים המפורטים באוטם סעיפים ולשם השגת המטרות המפורטוות בהם, אף بلا קבלת רשות מבעל זכויות היוצרים ובלא תשלום תמורתה, לעניין הפעולות המפורטוות בסעיף 32 – בתמורה ובהתאם להוראות אותו סעיף."

.27. בסעיף 19 לחוק החדש נקבע כי:

בית משפט השלום בירושלים

27.07.2011

**בפני כב' השופט ארנון דראל
ת"א-09-8211 פורגס נ' בית חינוך תיכון גליל מערבי ואח'**

(א) שימוש הוגן ביצירה מותר למטרות כגון אלה: לימוד עצמי, מחקר, ביקורת, סקירה, דיווח עיתונאי, הבאת מובאות, או הוראה ובחינה על ידי מוסד חינוך.

(ב) לצורך בחינה של הוגנות השימוש ביצירה לעניין סעיף זה, ישקל, בין השאר, כל אלה:
 (1) מטרת השימוש ואופיו;
 (2) אופי היצירה שבנה נעשה השימוש;
 (3) היקף השימוש, מבחינה איכותית וכמותית, ביחס ליצירה בשלמותה;
 (4) השפעת השימוש על ערכה של היצירה ועל השוק הפטנסיאלי שלה

.28 יש אפוא לקבוע האם הפריטם של שלוש התמונות נהנה מהגנה זו (לGBT Tamonoth AOLMERT OT TMIER – לצורך בוחנת האפשרות לפנות לדין הקודם ולGBT Tamonoth UMCHI – חל ממילא דין החדש).

.29 אין מחלוקת על כך שהתמונות נמצאו באתרים של בתים ספר: Tamonoth AOLMERT OT TMIER Sholbo BMSGORTA SHTOBOT SCHTBOU TLMIDIM BAATR BIT HSPER; Tamonoth UMCHI MOPFUAH BMSGORT KISHOR HMPNAH LAATR ACHOR.

.30 טענת התובע, כפי שפורטה לעיל, היא בשני ראשים: האחד כי אין מדובר בפריטם לימודי החסוה תחת ההגנה והשנייה כי מקום שבו לא ניתן קרדיט ליווצר לא יכול המפר להנוט מהגנה זו. הנتابעים טוענים כי הדרישה למתן קרדיט ליווצר היא יחסית ובמקרה זה לא היה מקום לתת קרדיט לתובע בכל הנוגע לתמונות AOLMERT (בשל המוחדר שלו בהפיצתה ברשות לא שייך אליו) ועמיחי (בשל כך שמדובר בקשרו בלבד).

.31 בחלוקת שבין הצדדים מצוי לקל את עמדת הנتابעים ולקבוע כי השימוש שנעשה בשלוש התמונות נכל בMSGORTA HPTOR HNTON BSEIF 19 HOK HADSH.

.32 Tamonoth AOLMERT OT TMIER HMDOR SHOLBO BMSGORTA SHTOBOT SCHTBOU **TLMIDIM** BAATR **BIT HSPER** **SHVO HAM LOMDIM** LZRCIM LIYODIM CHINOCIM MOBHKIM. אין מדובר בשימוש של הפצת הכתבות לקוראים נוספים והחשיפה בה מדובר, אף אם הדברים מופיעים ברשות האינטרנט, היא מוגבלת.

.33 אופי השימוש במקרה זה אינו קטועה התובע – לכתבה עיתונאית רגילה אלא לכתבה פנימית בית ספרית שיש עמה חשיבות חינוכית וחשיפה מוגבלת. גם הצגת Tamonoth UMCHI ליד קישור המפנה לחומר לימודי לגביו – אשר בMSGORTA OTUO CHOMER MZOIN SHMO של

בית משפט השלום בירושלים

27.07.2011

**בפני כב' השופט ארנון דראל
ת"א 09-8211 פורגס נ' בית חינוך תיכון גליל מערבי ואח'**

התובע – היא חלק מאותו מהלך חינוכי ונעשה גם היא באתר בית ספרי שייעודו חינוכי ולא מעבר לכך.

.34 השימוש ביצירה היה אפוא בהיקף מוגבל תוך שהוא מיועד לשימושם של התלמידים ללא כל זיקה מסחרית או כלכלית ולא הונחה כל תשתיית להניה כי בשיל שימוש מוגבל ומצומצם זה נפגע ערכها של כל אחת משלוש היצירות (השוואה שי' פרזנטוי, **דיני זכויות יוצרים**, מהדורה שלישית, 1211 (2008)).

.35 התובע נшуן בטיעונו לגבי תחולת סעיף 19 לחוק החדש (בכל הנוגע לתמונות אולmortט ועמייח) על כך שלא ניתן לו קרדיט על תמונות אלה וכן כפי שנקבע אין חלה הגנת השימוש החוגן. עדמתת התובע, נסמכת על פסק הדין של בית המשפט המהווית בתל אביב יפו בע"א (ת"א) 3038/02 **יום תקשורת** (1992) בע"מ נ' הטלוויזיה החינוכית הישראלית

(פורסם במאגרים, 29.4.2007) שם נקבע כי כדי לחסות בצלחה של הגנת הטיפול החוגן היה על המשמש ליתן אשראי מתאים לבעל הזכיות, לציין את שמו ואת היותו בעל הזכיות. עוד מפנה התובע לכך שהלכה זו אומצה לאחרונה על ידי כב' השופט צ' זילברטל בפסק דין בת.א. (י"מ) 3560/09 ; 3561/09 **אבי רואבני נ' מפה מיפוי והוצאה לאור בע"מ** (פורסם במאגרים, 11.6.1), (להלן: "ראובי") גם בהתייחס להפרות לפי החוק החדש.

.36 עיון בפסק דין של השופט זילברטל בעניין רואבני מעלה כי החלט ההלכה שנקבעה ביחס להגנת הטיפול החוגני שהופיעה בסעיף 2 (1) לחוק הישן נעשתה בין היתר בשל כך שהפרisos של התמונה נשוא פסק הדין נעשה על ידי חברה מסחרית להפקת רוחחים. במקרה שבפני המדבר בשימוש חינוכי מובהק באתר בית ספרי שנעשה על ידי התלמידים ולשימושם. המדבר אפוא במצב שונה ואך אם מתן הקרדיט ליוצר, המדבר בסופו של האפשרות לטען להגנת השימוש החוגן נכון מעת הקרדיט ליוצר, הדבר נותר לשלול את דבר באיזו בין אינטנסים שונים ולא בקביעה מוחלטת. הדעת נותרת כי בהתאם מקרים שבהם מרכזו הcoilב של הפרisos המפר הוא חינוכי – לימודי יהיה מקום למעת משקל נמוך יותר להיבט الآخر של אי מתן הקרדיט ליוצר. אף שמקובל עלי שיש לעודד גם בתים ספר להקפיד על זכויותיהם של יוצרים ולחנן את התלמידים בהתאם קיימת חשיבות שלא להכבד על מוסדות החינוך באופן בלתי סביר מוקם בו השימוש ביצירה נעשה על ידי התלמידים למטרת חינוכית מוגבלת תוך הטלת חובת פיצוי במקרים שבהם אין הדבר מוצדק.

.37 מסקנה זו נובעת גם מהדברים שנכתבו לאחרונה לגבי הגנת השימוש החוגן בכל הנוגע למוסדות חינוך (בהקשר אחר) :

בית משפט השלום בירושלים

27.07.2011

**בפני כב' השופט ארנון דראל
ת"א 09-8211 פורגס נ' בית חינוך תיכון גליל מערבי ואח'**

"מעבר לדריש יzion, כי אכן קיימת חשיבות רבה במתן הגנה נאותה למושדות חינוך, בכך לאפשר להם למלא את תפקידות החשובה המוטלת עליהם בהעשרה הדעת הציבורי והפצתו, וחינוך דור היוצרים הבאים. באופן ספציפי באשר למושדות להשכלה גבוהה, נאמר כי "צורך מחקר והוראה מחייבים אפוא התיחסות מיוחדת לשם יצירתה של סבירה אינטלקטואלית עשויה המושתת על חופש אקדמי" נגבה אלקון-קורן "ההוראה בסביבה דיגיטליית וזכויות יוצרים במערכות להשכלה גבוהה" (2005, 67, 65). בכך זה אף הטעים בשנים האחרונות, נכון החלטות הטכנולוגיות והשינויים שהלו בדיני זכויות יוצרים בעקבותיהם, אשר הקבעו באופן ניכר את הנעל המוטל על המוסדות להשכלה גבוהה (שם, בעמ' 66-67). מבלי לקבוע בכך מסגרות, הגנת השימוש ההגון לשוויה להתייר, בניסיבות מסוימות, למוסדות חינוך לעשות שימוש מסויים בתחוםים מייצרים לצרכי ההוראה או מחקר, בכך לאפשר להם למלא את תפקיד החברתי החשוב המוטל עליהם".
 ע"א 5977/07 האוניברסיטה העברית בירושלים נ' בית שוקן להוצאה ספרים, (פורסם במאגרים, 20.6.2011)

.38. התובע הלין גם על השינוי שהיה בהסתדר הפרסומים. אני סבור כי השינוי הקל שהיה בהסתדר הפרסומים כפי שעולה מהഫקסים לכתב התביעה ולתצהיר מחייב למסקנה אחרת ומצאת כי ככל שכז' היה נעשה הדבר בהיסח הדעת ומtopic טעות שלא גורמה לנזק.

.39. לסייעים, הגעת למסקנה כי נכון האמור בסעיפים 18 ו- 19 לחוק החדש אין הנתבעיםჩבים כלפי התובע בשל הפרת זכויות היוצרים שלו בשלוש התמונות. משגהעתי למסקנה זו מתייתר הדיון בשאלות הנוספות הנוגעות להפרת זכויות היוצרים.

.40. בשולי הדברים אזכיר את טענת התובע לכך שבשל הצבת תמונה אלומרט באtauן האינטרנט של בית הספר הגליל המערבי הוועתקה זו זוכותה הופרה גם על ידי אחרים. בעניין זה הפנה התובע לפסק הדין שנינתן על ידי בת.א. (שלום י"ס) 1191/09 דין פורגס נ' דוד סיון (פורסם במאגרים, 18.7.10) ואולם דוקא פסקת הפיוצי לזכות התובע באותו מקרה שבו חרג השימוש על ידי הגורם שנטל את התמונה מאתר בית הספר מתוך השימוש ההגון מכךעה על האבחנה שיש לעשות בין שימושים שונים ביצירה גם אם יש בהם כדי לפגוע בזכות היוצרים. מכל מקום התובע לא טען לקיומה של הפרה תורמות המטיילה את חובת הפיוצי על מי שאפשר לאחרים להפר את זכויותיו בגין הפרותיהם של الآخרים (השווה ע"א 5977/07 הנ"ל) - מה גם שנינתן לו פיוצי על הפרה זו מידיו של המפר.

בית משפט השלום בירושלים

27.07.2011

**בפני כב' השופט ארנון דראל
ת"א-09-8211 פורגס נ' בית חינוך תיכון גליל מערבי ואח'**

הפרת הזכות המוסרית

- .41. מסקנה זו בכל הנוגע להפרת זכויות היוצרים אינה חלה על הפרת הזכויות המוסרית ועליה התביעה בגין הפרה זו עמדות לתובע גם אם נמצא כי השימוש שנעשה ביצירה היה שימוש הogn. כאמור לעיל הפר בิต הספר גליל מערבי את זכותו המוסרית של התובע בקשר עם תמונת אולמרט ולגבי הפרה זו חל החוק הישן (ר' סעיף 4א' לפקודה; ע"א Eisenman 2790/93 נ' אלישע קימרוז, פ"ד נד (3) 841, 817 (2004)). בית הספר גוננים הפר את הזכויות המוסריות של התובע לגבי תמונת עמייחי ולגבי הפרה זו חל החוק החדש (ר' סעיפים 45 ו- 46 לחוק החדש).
- .42. אף שמדובר בהפרות הרי שנוכח הנסיבות שתוארו לעיל ההפרות הן קלות ערך וקלות משקל והדברים אינם ליידי ביטוי בעיקר בכל הנוגע לתמונה עמייחי שהופיע מתחת קישור המפנה לאתר שבו מופיעה התמונה עם איזכרו שם התובע כמו שצילים אותה. היקפו המוגבל של הפרסום, מטרתו והשיקולים הנוספים שהזיכרו מביאים למסקנה כי הפיצוי המגיע לתובע בשל הפרת הזכויות המוסרית הוא בהיקף מוגבל ומצומצם.
- .43. בהינתן כי עמדת התובע לגבי הפרת זכויות היוצרים של נחתה מצאתי כי ניתן ליקוזי את החוזאות המגיעות לנتابעים בשל קבלת עמדותם באשר לזכות היוצרים עם הפיצוי המגיע לתובע על הפרת זכויות המוסרית.

סיכום

- .44. התביעה נדחתת. נכון האמור לעיל – אין צו להוצאות וכל צד ישא בהוצאותיו.

ניתן היום, כ"ה תמוז תשע"א, 27 יולי 2011, בהעדך הצדדים.

ארנון דראל, שופט